

פרשת קרח

"רב לכם, כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', מדוע תתנשאו על קהל הי"י (במדבר ט"ז פסוק ג') – קורח בקנאתו, חושק בהנהגת העם מתוך שררה והתנשאות ולא רואה בה מינוי וציווי מאת הקב"ה. בטענתו למשה שינמיך את מעמדו הוא מסגיר את כוונותיו האמיתיות, בבחינת "כל הפוסל במומו פוסל" (קידושין ע"ג ע"ב). עונשו מבטא היטב את מהות חטאו. הוא, שביקש שלטון במטרה לרומם את מעמדו ודאג להסתיר זאת בטענותיו, הונמך ונבלע מתחת לפני האדמה לעיני כולם. (עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת שבוע: דובי גינזברג

ימי החול		שבת	
4.39	זמן תפילין / טלית	19.29	הדלקת נרות
9.10	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 19.40
19.50 ← 19.49	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.55, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.15	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.27	צאת השבת

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שֵׁשׁ בַּת
 שֵׁשׁ לִוּם

מה הייתה טענתו של קרח?

פרשת קרח מצטרפת לשרשרת המשברים שמתרחשים במדבר. אלא שאם עד עתה החטאים היו מופנים כלפי שמיא, עתה חיצו החטא הופנו כלפי ההנהגה משה ואהרן. מה הייתה בעצם טענתו של קרח? אם נשים לב קרח עצמו אומר רק משפט קצר אחד בכל הפרשה:

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה בָּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ה' וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל ה'!

בני בריתו של קרח, דתן ואבירם, מרחיבים קצת יותר:

הַמַּעַט כִּי הֶעֱלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ לְהַמְיִתֵנוּ בְּמִדְבָּר כִּי תִשְׁתַּכַּר עֲלֵינוּ גַם הַשְּׂתַכַּר: אֵף לֹא אֵל

אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ הִבִּיאֵתָנוּ וְתִתֵּן לָנוּ נַחֲלַת שְׂדֵה נְכָרִים הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַר לֹא נַעֲלֶה!

קרח בא בטענה שוויונית: כל עם ישראל קדושים, ומדוע אתם מתנשאים על העדה? טענה זו נשמעת נכונה ומשכנעת במבט ראשון. יש כאן רצון אמיתי לשוויון כקטן כגדול!

לעומת קרח, דתן ואבירם הרבה יותר בוטים: מעבר לטענת השררה הבלתי צודקת, הם טוענים שמשה ואהרן הוציאו אותם ממצרים שהיא ארץ זבת חלב ודבש, ולא הביאו אותם אל ארץ ישראל המובטחת, שהרי נגזר עליהם למות במדבר! לשיטתם, משה ואהרן כשלו בתפקידם, ולכן אין מכירים עוד בהנהגתם!

לכאורה התגובה של משה אינה ממין הטענה. נתבונן בתגובתו:

וַיִּדְבֹר אֵל קִרַח וְאֵל כָּל עֵדְתוֹ לֵאמֹר בְּקֹר יִדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר

יִבְחַר בּוֹ וְקָרִיב אֵלָיו: זֹאת עָשׂוּ קַחוּ לָכֶם מַחֲתוֹת קִרַח וְכָל עֵדְתוֹ: וְתִנּוּ בָהֶן אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן

קִטְרֹת לַפְּנֵי ה' מִחֹר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב לָכֶם בְּנֵי לֵוִי:

משה מציע לערוך מבחן בקטורת. מבחן זה יקבע מי האיש אותו בחר ה'. אולם קשה: הלא קרח ועדתו לא ביקשו לעצמם דבר? לשיטתם הרי כולם קדושים וכולם מנהיגים, אם כן מדוע משה מבקש לערוך מבחן זה שיקבע מי הוא הנבחר?

קרח ועדתו אינם מגיבים לדברי משה. ואז משה מוסיף וטוען:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל קִרַח שְׁמְעוּ נָא בְּנֵי לֵוִי: הַמַּעַט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל אֶל-לֵהי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְת יִשְׂרָאֵל

לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעִבְדָּ אֶת עֲבֹדַת מִשְׁפַּח ה' וְלַעֲמֹד לַפְּנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָם: וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֶת כָּל

אֶחָיֶךָ בְּנֵי לֵוִי אֶתְךָ וּבִקְשָׁתֶם גַּם כְּהִנֵּה: לָכֵן אֶתְּךָ וְכָל עֵדְתְךָ הִנְעִדִים עַל ה' וְאֶהְרֹן מִה הוּא כִּי תִלְוּנוּ

עֲלֵיו:

כאן כבר ברור למשה, אין כאן באמת טענה לשוויוניות, יש כאן רצון לקבל 'תפקיד', שבא במסווה של טענת 'כולם קדושים'. קרח ועדתו דורשים באמת שגם הם יוכלו להיות כהנים ('ובקשתם גם כהונה'). אין הם מסתפקים במה שזכו לשרת כלוויים במשכן ה'.

דומני, שהנושא המרכזי העומד לדיון כאן הוא הרצון לשררה. מה המשמעות של מנהיג בישראל? מי שמבקש את המנהיגות כי הוא רוצה לזכות במעמד חברתי נעלה, עושר וכבוד, איננו ראוי להנהיג את ישראל. המנהיג הראוי הוא זה שרואה את טובת הכלל לנגד עיניו, והוא רואה עצמו כמשרת הציבור, ולא כמי שהציבור צריך לשרת אותו. בדרך כלל, מי שמבין את גודל התפקיד, ועוצמת האחריות, לא ירצה להנהיג! העונה היא מידה יסודית בהנהגת ישראל, ולכן על משה נאמר שהיה הענו מכל האדם. כמובן שעונה לבדה אינה מספיקה להכשיר אדם להנהגה אך היא הכרחית ואי אפשר בלעדיה! קרח, ועדתו לא חיפשו את טובת כלל ישראל, אלא טובתם הם עמדה לנגד עיניהם, גם במחיר פגיעה וערעור על הרועים הנאמנים של ישראל, משה ואהרן. דעה זו ראויה שתיבלע על ידי האדמה. רק מנהיג שקול ואחראי, ירא ה' ועניו, ומסור לעמו ללא לאות, רק הוא ראוי לרעות את צאנו של ה'.

מהת life - הרב דוד

לה היה השמוע-

החופש הגדול כבר כאן. ביום שני נערך טקס הסיום לכיתה ט' שבבית הספר דע"ת. בתחילה, נישאו נאומי סיכום פדגוגיים, כיאה לתלמידים שסיימו פרק בחייהם ופונים לדרכם החדשה. לאחר מכן, הועלתה הצגה הומוריסטית שכללה חיקויי מורים וסקירה על אירועי הכיתה במהלך השנה, כחלק מהעלילה. על פי כמות הצחוקים שהדהדה למרחוק- מדובר היה בהצלחה של ממש!

ביום שני, נפגשו הורי התלמידים הלומדים בחטיבה, עם רחלה המדריכה וענת אש לשיחת תדרוך שלפני החופש הגדול. על פי לוח הפעילויות, נראה כי מחכה לילדים תוכנית עשירה, כך ששלטי- הטלוויזיה יכולים לנוח במקומם.

ביום שלישי, חזרנו לתרגולת הממ"דים, וביום רביעי בצהריים, נוכחנו לצערנו שוב, שהחיים מושפעים ישירות מהסטטיסטיקה. מזל-נס שמדובר היה בסטיית תקן קלה, וכך לא נפגעו חיי אדם. כולנו מחזקים את משפחת אריאל, ומאחלים לכל בני המשפחה, לחזור לשגרה כשהם מחוזקים עוד יותר, ובכוחות מחודשים.

ממש באותו הערב, התארכה ב"מועדון לחבר" נגנית הנבל עדינה הר -עוז, שהציגה יצירות מגוונות בליווי הסברים קולחים. בים האירועים, היה זה 'אי של מרגוע' בעזרתו של הנבל שצליליו המתמשכים, השרו שלווה נפש ודימו מצבי זרימה בטבע. בקלות ניתן היה לדמיין את הנופים אותם ניסה המלחין להעביר דרך הצלילים: שדות תבואה המתנועעים ברוח, טיפות נושרות, גלים עדינים, מעיין ונחלים. המעמיקים עוד יותר הצליחו להתחבר בעזרת המוסיקה השמימית, לעולמו של דוד המלך ולשירת הלויים בבית המקדש. במהלך הקונצרט הדגימה עדינה נגינה בנבל קטנטן הניתן לנשיאה ביד. היא ניגנה באמצעותו יצירה אירית עתיקה, קופצנית ועליזה. אחד החברים שלא אנקוב בשמו, אירי במוצאו, שלא כהרגלו- פקח את עיניו ואף הצליח לשמור על עפעפיו שלא יצנחו, עד לסוף היצירה!

רבותי ההיסטוריה חולצת..

אנו מתכוננים ל"יום ההולדת" של הקיבוץ שיחול בקרוב. בשבת הבאה נארח בתפילה מקהלת חזנים. ועדת תרבות שוקדת על ערב מושקע וחגיגי וכולנו מתרגשים. אך בעצם, מה בדיוק קרה באותו יום- י"ב תמוז תש"ז? ולמה דווקא מכל השמות ה'הרואיים' שכיכבו באותה התקופה, נבחר השם "סעד"?

ערכתי סקר בין החברים ולמרבה הפלא - לא כולם, בלשון המעטה, ידעו את התשובה. לאלו שהגיעו לא מזמן לקיבוץ, ולאלו שכבר שכחו, להלן תולדות הקיבוץ על רגל אחת, מהתארגנות הקבוצה עד להקמת היישוב על השטח הקיים היום. לנשום עמוק ולחדד את המחשבה! קצת היסטוריה..

בין השנים 1938 ועד 1947 שאפו חברי הקבוצה להקים את משכנם, ולעלות על הקרקע כחלוצים. "חלוציות"- הייתה ה"סטארט-אפ" של הימים ההם. מדובר היה בבחורים ובחורות כבני שש עשרה, שוויתרו על לימודם, ומטרתם הייתה להקים יישוב מאפס, בשתי ידיים ובוודאי לא מן המוכן. במילה אחת- הגשמה".

הגרעין העיקרי, הצברים, שהיו קבוצת בני עקיבא הראשונה, עברו "הכשרה" בכפר גדעון אשר בעמק יזרעאל ובטירת צבי. להם נוספו עולים מאירופה שהגיעו מנס-ציונה, מקווה ישראל וכפר חסידים, והיו גם בודדים שהגיעו משאר קצות הארץ.

"הכשרה"- קורס הכנה לחיי קיבוץ.

ב"שכונת צבי" ליד נתניה, החלו הקבוצות להתאחד ולהתארגן. המקום נראה אז כמו מחנה בני עקיבא של היום, עם אוהלים וסימוני שבילים בסיד לבן, רק עם תוספת קטנה של חיי צנע וקדחת שפקדה מעת לעת את מי ששכח לשים כילה נגד היתושים.

משם עברה הקבוצה שכבר התגבשה, להרצליה והשתכנה באופן זמני, על גבעה מול הים וחיכתה לבאות. בזמן ההמתנה בהרצליה, היה ניסיון לעלייה לקרקע ב"חזליה" שלייד רמת חובב, באמצעות כמה נציגים מהקבוצה, אך המקום התברר כלא מתאים.

לבסוף הצליחה משימת העלייה לקרקע ב"סעד-תחתית" – כיום: "מעוז מול עזה". זה קרה ביום י"ב בתמוז תשי"ז- 29 ביוני 1947 ולמחרת התבשר על כך כל היישוב היהודי בארץ בעמודים הראשונים של העיתונים.

יום העלייה לקרקע ב"סעד-תחתית" - הוא יום ההולדת של הקיבוץ!

שנתיים וחצי לאחר העלייה ל"סעד תחתית" ולאחר הצטרפות הנשים והילדים, הועתק הקיבוץ, על פי דרישת צה"ל, למקומו היום.

ולמה דווקא השם "סעד"?

עד ליום ההולדת, נקראה הקבוצה "עלומים", שם יאה לחלוצים הצעירים. אך עם העלייה לקרקע, קבעה וועדת השמות של הקרן הקיימת לישראל, את השם "סעד" - מילת עידוד תנ"כית, היות והיה זה יום השנה ל"שבת השחורה". עידוד ותמיכה היו אז מצרך מבוקש, וקיבוצנו, כמצופה ממנו, נרתם למשימה.

לאחר מכן כשרצו לחזור לשם המקורי, היה זה מאוחר מדי.. וועדת השמות טענה, שאפילו במסמכי האו"ם כבר מוזכר השם "סעד", כי מקום מושבה של ועדת שבייתת הנשק ישראל- מצרים נקבע 3 ק"מ מצפון לסעד.

ה"שבת השחורה"?!- היכנסו לוויקיפדיה..

אני סמוך ובטוח, שבסקר הבא ידקלמו כולם בעל-פה את התשובות..

מובא בהמשך סיפור קטן/גדול, מתוך חוברת שהעבירה לי, באחת מארוחות הבוקר, יוכבד גולד, לזכר בעלה שמואל (השבוע יחול יום פטירתו), ממנו אפשר ללמוד, ולו במעט על "דור הנפילים", וזו לא קלישאה.

לאחר שקראתי את הסיפור בחוברת, שאלה אותי יוכבד: "איך תסביר את המעשה שהוא עשה? הרי הוא סיכן כל כך הרבה?". עניתי לה, שבעלה היה שייך כנראה לחומר האנושי שרק אתו ניתן היה להקים מדינה.

יורט קימלמן

נר זיכרון:

ח' תמוז- יום פטירתו של אברהם גולדפדן (אבא גרט) ז"ל (תשכ"ו)

ט' תמוז- יום פטירתו של חברנו שמואל גולד ז"ל (תשכ"א)

"אחד מ'פּאָנן' - ראיון עם יהודה פּאָנן

נולדתי בגרמניה בשנת 1922. אבי היה רב הקהילה. היינו שלושה אחים, ואבי היה רב בביירוט. הלכתי לבי"ס של גויים, והייתי היהודי היחיד בכיתה. תחילה הסתדרתי בו די טוב, ולא נדרשתי לכתוב בשבת, אך כשהנאצים התחילו להרים ראש ב1932-1933, הודיעו לי שאם אני לא אכתוב בשבת – לא ישאירו אותי בביה"ס. בשבת היה שיעור בציור ואמרו לי שאם לא אשתתף בשיעור – לא אוכל להישאר.

ילדותי הייתה ילדות נורמאלית. היות וזרקו אותי מביה"ס כי לא הסכמתי לצייר בשבת, עברתי לבי"ס יהודי ליד וירצבורג. ביה"ס היהודי היה בכפר קטן עם הרבה יהודים. למדתי בו שנה אחת, ואח"כ התכוננתי לעלייה ארצה. נסעתי לכמה חודשים לברלין, להכשרה של ילדים ונוער במוסד "אהבה" ועליתי ארצה במסגרת של עליית הנוער, והייתי במוסד של "אהבה" בקרית-ביאליק במשך שנתיים וחצי. משם המשכתי לבני-עקיבא, כי רציתי ללכת לקיבוץ דתי, אז שלחו אותי לנס-ציונה. היו שם עולים חדשים – שם פגשתי את אברהמי רוזנמן ז"ל ואת מנחם אפלבוים ז"ל. בפרדס היה בית אריזה מפח וגם מאפייה, הבנות ישנו במאפייה והבנים ישנו בבית האריזה. היה קר, אבל החזקנו מעמד. הייתה שם אפילו מקלחת בבקתה ליד.

היינו שם שנה, עבדנו בפרדסים עד שלא הייתה יותר עבודה. היינו 25 חברים, חלקם הגדול עולים חדשים, ומשם עברנו לנתניה.

בנתניה עבדנו גם-כן בפרדסים וגם אצל חקלאים, והיה לנו משק קטן – גידלנו ברווזים. היישוב היה בחולות והיו לנו שכנים תימנים. התחילה באזור תקופת היהלומים, בנו באזור בתי חרושת וחברים הלכו לעבוד שם ועזבו את הקיבוץ. היה שם גם מחנה אנגלי (קמפ), והיינו צריכים להיזהר מהאנגלים. קטפנו תפוזים, ובנינו שם מאפייה. יעקב דרורי ז"ל היה קונה את הקמח, ויהודה אל-עמי ואני, היינו האופים.

לאחר כשלוש שנים בנתניה עברנו להרצליה. שם היה כבר יותר טוב, עבדנו אצל חקלאים, היה לנו משק קטן, והיו לנו מכונות למלאכה. (אף מלאכה לא הצליחה...).

בכל העסק הזה, אמנם לא הייתי מנהל, אך עבדתי בדברים חשובים. בחקלאות – עבדתי בגידולי שדה, ענייני מים, תחזוקה – אחזקת הצנרת. זאת הייתה עבודתי כל הזמן. בסעד, גם במשק וגם במחנה, לחמתי כל הזמן בעשבי הבר, ואני מצטער מאוד שאין לי עדיין מחליף והעשבים הולכים וגדלים, חבל.. מי ייתן שיהיה חבר אשר ימשיך את המלאכה הזאת.

התחתנתי עם רות שבאה משדה אליהו בגרעין איטלקי, ונולדו לנו ב"ה ארבעה ילדים. רות זכרונה לברכה חלתה בסרטן השד, ונפטרה בגיל יחסית צעיר. כעבור חמש שנים מצאתי אשה טובה ששמה מרים שחיה איתי בסעד.

הייתי פעיל ככל שיכולתי - היו לי כל מיני מחלות, קשות וקלות, ויצאתי מהן בצורה טובה, אבל כיום אינני יכול לעבוד. מי שיכול לעזור לי לעסוק במשהו – אני אשמח מאוד.

אני מודה לקב"ה כל יום על שני דברים חשובים – הראש והעיניים שהם במצב סביר.

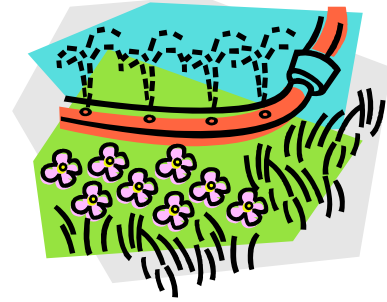
התחביב שלי – משחק השחמט. אני גם לומד פרשת השבוע ומשניות.

אני אוהב את הקיבוץ, ואני שמח שהוא נעשה צעיר, עם הרבה ילדים, אבל מצטער שהאנשים שבאים הנה – לא רוצים לעבוד במפעלי הקיבוץ, ואין מי שיעבוד בחקלאות. האנשים הולכים ומזדקנים ויוצאים ממעגל העבודה ולחלקם אין תחליף. אני מאחל לקיבוץ שיקלוט אנשים שיבואו ויעבדו במשק, לפחות כמה שנים.

יהודה פלון

רן קילוח בצינור
צינורות "עורקי הנגב"
זה דרכו של המזמור
מן הברז אל הרגב.
יעלו מימי תהום.
משאבה אומרת – לחם!
נגב נגב מה מיום?
נגב ממטרות עליך!

(מתוך "הורה ממטרה"- יחיאל מוהר)

לחובבי הדף השבועי

מי שמעוניין לקבל לת"ד את ה"דף השבועי" של בר אילן (פרשת שבוע)
יכול להתקשר אלי או לשים פתק בת"ד שלי

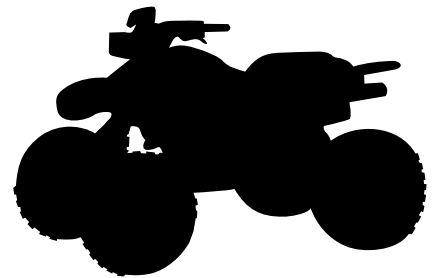
בנימין סלנט

מאוחר טרי..

לבן-ציון לנדאו המשתחרר מצה"ל - עלה והצלח!

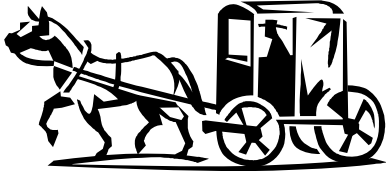
מאחזים "13ות חומה"

וכף הקיבוץ

דרכה מדווחת מרחבי האלבוס

ברכות ושמחות אצל המטפלות של אתו לויך. מנגיו, הזכורה לטוב, ילדה בשעה טובה בן! אנו שולחים לה ברכות חמות ממרחקים, ושמחים אתה בשמחת הרחבת המשפחה. קוסום, שהחליפה את מנגיו, נסעה לחופשת מולדת לפני מספר שבועות, וחזרה עם טבעת זהב על אצבעה. קוסום שהיתה אלמנה התחתנה בסרי לנקה וחזרה אלינו נשואה! ברכות מזל טוב גם לקוסום ובעלה.

היה כדאי!!

יצאנו שלוש חברות, (השייכות לקהילה התומכת בשדות נגב) לנופש בטבריה שאורגן ע"י יחיאל מזוז, רכז הקהילה התומכת וצוותו. חזרנו מלאות התפעלות מהנופש. הכל פעל בצורה יפה, מאורגנת ומסודרת. התכנית שהוכנה עבורנו היתה מקסימה. טיול חוויתי לרמת הגולן עם רותי רוטשטיין שהסבירה על הנעשה בגולן. מלון נוח, נעים ומזמין. אוכל בשפע והכי חשוב חברה נהדרת. כל האווירה בנופש היתה חיובית ויפה. לצערנו, קרתה תאונה ביום האחרון. נסענו בכרכרות רתומות לסוסים ברחבי טבריה, וכרכרה אחת התהפכה ונפצעו ששה אנשים, וכאן ראינו כיצד אדם ניכר בתפקודו הטוב במצבים יוצאי דופן – יחיאל השתלט על המצב הקשה שנוצר, פעל בשקט ובנחישות ועל כך מגיעות לו הרבה תודות מכולנו. ולחברי הקהילה התומכת של סעד שוויתרו על הנופש, כדאי בפעם הבאה לצאת לנופש כזה, שעושה טוב בלב ונותן כוחות להמשך ביום יום.

הפט החברות ננסו - שרה ריבלין.

לישי קימחן

לראל סיוט קורס קצ'ניט, אלה והצלח בדראות הקצונה!

מאחלים: 'חומ' הפט כל הקיבוץ

לשנה יום טוב וכל המשחה
מלא טוב להולדת הנכד-אברהם
בן אסולן ומיכאל
אחיין לדני והילרי

**מכתב שהיציא מ"בית הגלגלים" בדואר ישראל,
(בצרוף בקשה לפירוט בצלילון).**

"שמורת טבע", היא פנינת טבע יחידה במינה בין מרבדי הדשא והחיוכים של קיבוץ אורים. בשמורה זו שזורים סיפורים מרתקים של התמודדות עם מכשולים, מאבק לעצמאות, חברות אמיתית, חמימות של משפחה, עוד ועוד מידות, ערכים והרבה כיף שמתקיימים ב"בית הגלגלים".

"בית הגלגלים" הוא בית חברתי לילדים ואנשים עם נכויות פיזיות מולדות, כמו: ניוון שרירים ושיתוק מוחין. ילדים ומבוגרים אלו משתתפים אצלנו בפעילויות חברתיות מגוונות במהלך כל השנה: סופי שבוע, קייטנות, חוגים, חגים ועוד.

לפני שלוש שנים החל החיבור עם רותי נוריק ושרה ריבלין חברות קיבוץ סעד. מאז ועד היום הן מלוות אותנו בחוגי בית: אומנות, בישול וגם ליווי אישי. זה המקום לציין את ההשקעה, המסירות והתרומה הגדולה שלהן לביתנו. ברצוני להודות לכן רותי ושרה היקרות, "הסבתות", בפי "בית הגלגלים" על הנתנה האין סופית, המחשבה, היחד והשיתוף.

אני מלאת הערכה ומוקירה
כולי תקווה שנמשיך לקיים מפגשים אלו בעתיד. לעונג לנו!

הדר אפלבוים
מנהלת סניף דרום- בית הגלגלים

מיומנה של אופטימית

יצאנו ביום ששי לחתונה בירושלים. הזמנו מקום במוניות שירות שעוברות בסעד ויצאנו לדרכנו. בצאתנו מהשער והנה הפתעה- מחכה לנו ספסל חדש ויפה!
ישבנו עליו בנוחיות בזמן ההמתנה למונית. אגרנו כוחות ומצב רוח טוב לקראת הנסיעה עד לבואה של המונית. יישר כוח למי שהגה וביצע את הרעיון ודאג שגם לנו יהיה נוח.
(כדאי לרשום עליו קיבוץ סעד לפני שאחרים יחמדו אותו.)
בסיומה של הנסיעה המוצלחת הכניס אותנו הנהג לקיבוץ, מבלי שביקשנו וכך חסך לנו את הפחד שבחציית הכביש.
אלו הדברים הקטנים שמשפרים את ההרגשה ועושים את ההבדל!

יהודית מוסנלון

"תספורות לחברים" – יצקה פרידמן מדלוח:

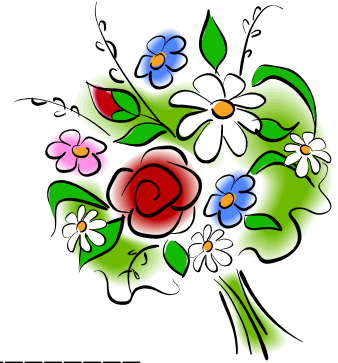
עדכון מחירים אצל זיקלין הספרית:

- נשים: 40 ₪
- גברים/ילדים: 35 ₪

אצל יורי נשאר המחירים ללא שינוי (גם הבדיחות..)

לחיים וליהודית אפשטיין ולכל המשפחה
 מלל טוב להולדת הנין
 בן לבת שבא ואיתו יאל – נכד לאפרת ואודד

רותי יערי מצ'אה – "משחקי זכרון ומילום"

אשמח להציג בפניכם משחקים וערכות הפעלה ויצירה, בהם השקעתי מחשבה רבה ועברו ביקורת של אנשי מקצוע כמו "היחידה לריפוי ועיסוק" ב"משרד הבריאות". מדובר במגוון משחקים הפונה לקהלים שונים, כגון:

- התמצאות במרחב ובמיקום – "כיוונים".
- משחקי התאמה במספר מישורים.
- משחקי תחרות.
- משחקי חשבון ומילים.
- משחקי זיכרון.
- ערכות יצירה.
- משחקי זיכרון למבוגרים "זיק לזיכרון".

במיוחד בחופש..

אשמח להציג את המשחקים לאלו הפונים אליי

רותי יערי

נייד: 0523941745 (3745)

קטע מתוך החוברת לזכרו של שמואל גולד ז"ל (בעלה של יוכבד) שיום אזכרתו יחול השבוע.

הפה ז"ל (דוד אולדשטיין) מספר על שמואל ז"ל

"היה בזכותי לעבוד כמה שנים בחברת שמואל, הוא כמרכז קניות ואני כגזבר. הכרתי את שמואל במסירותו הרבה לתפקידו ולעיתים היה מוכן לסכן את בטחונו האישי למען הכלל, כמו שאתאר להלן. שנינו בילינו שעות רבות ביחד במכונית הדודג' האפורה בכבישים מהרצליה לסעד. כל נסיעה היתה כרוכה במתחים רבים בגלל המצב הביטחוני בכבישי הדרום, ששרר לאחר החלטת האו"ם. הערבים תקפו את התחבורה של היהודים ובמיוחד בדרום. הצבא הבריטי התעלם מתפקידו. התחבורה בדרום התקיימה רק בשיירות מגדרה דרומה בליווי אנשי פלמ"ח. העמסנו את הדודג' במצרכים חיוניים ובלילה התארגנו בשיירה ליד גדרה. היה יום חמישי ובסעד חיכו למצרכים לארוחות השבת. היו עיכובים בארגון השיירה ב"ניר-עם" ולא הורשינו על ידי הפלמ"ח להתקדם. שמואל שכנע אותי לא להסכים, כי בסעד חיכו למצרכים זמן רב. החלטנו להמשיך לבד לסעד עם נשק ואקדח. הדרך עברה במבואות "בית חנוך" ובשכונות המזרחיות של "עזה" ו"גיבליה". התקרבו ל"בית חנוך" וראינו מחסום תיל של הערבים. החלטנו להתעלם ממנו והפעלנו את הצופר כך שיחשבו שמדובר ברכב בריטי- התכסיס עבד. ניסינו לעשות זאת גם ב"גיבליה".

שם, לאחר שעברנו, נורתה עלינו אש ולמזלנו יצאנו ללא פגע. הבעיה הייתה כשהגענו ל"סעד" מציר עזה. חששנו שיחשבו שמדובר באויב. צעקנו בקול גדול ולמזלנו השומר זיהה אותנו, אך לא האמינו שהגענו דרך עזה.

הודות לעקשנותו של שמואל הוכנה בסעד גם סעודת שבת טעימה. אוסיף ואציין כי שמואל היה איש ארגון מצוין ודאג היטב להעברת האוכלוסייה והמטלטלים מהרצליה לסעד".

"נציחות ימנו"

בשבת פ' חקת נארח את מקהלת 'נעימות יתנו' בניצוחו של יותם סגל, שינעימו לנו את תפלות השבת ועונג שבת. המקהלה מגיעה אלינו ביזמת חנן רון, חבר המקהלה, לרגל יום הזכרון הראשון של אסתר רון, ולרגל יום ההולדת של הקבוץ. תכנית השבת תפורסם, ונצפה להתארכות זמן התפלה (שחרית מ-8.00 עד 11.00 בערך). בשעה 19.00 עונג שבת בהשתתפות המקהלה.

לשם אירוח המקהלה דרושות משפחות שמוכנות לארח בביתם (ללינה בלבד) את חברי המקהלה, או משפחות שנוסעות ויכולים להעמיד את ביתם לרשות האורחים. המקהלה תסעד בחדר-האוכל. מדובר ב-5 יחידים, 2 זוגות, משפחה אחת עם שלושה ילדים, והמנצח, יותם סגל, עם משפחתו - ששה ילדים.

נא לפנות אל חנוש או להירשם בלוח המודעות.

וצרת דת ומשפחת רון

"למה לא אברהם..." – ממה בנית משפחת יום טוב

בסימן טוב ובמזל טוב הכנסנו לבריתו של אברהם אבינו את בנם של מיכאל וסוזן יום טוב, (אחיין של דני והילרי וכד לשושנה יום טוב).

מיכאל וסוזן בחרו לקרוא לבנם היקר בשם **אברהם**, על שם אבא של מיכאל (ודני) שנפטר לפני כשלושה חודשים והוא למנוחות בקיבוץ סעד. לצערנו סבא אברהם ז"ל לא הספיק להיות איתנו כשנכדו נולד. למיכאל וסוזן היה חשוב להנציח את אביהם האהוב אליו הם כל כך מתגעגעים. מעבר לכבוד שנותנים לאבא באמצעות הנצחת שמו, מיכאל וסוזן בחרו בשם בעיקר כי הם מאמינים בדרכי המיוחדת של אבא.

אבא ז"ל היה אדם מאמין, אדם בעל מוסריות גבוהה ואדם שאהב ליהנות מהחיים. אבא, האמין שטוב לגור בארץ וחשוב לתרום לעם ישראל, כל אחד לפי יכולתו. מסיבה זו, עזבנו את כל מה שהיה מוכר לנו והתחלנו דרך חדשה עם ערכים חדשים, דרך של המשכיות למשפחתה ולעם ישראל. בבחירת השם מיכאל וסוזן מאחלים לבנם המתוק שיירש מתכונותיו היפות של סבא אברהם ז"ל ושיזכה להמשכיות, בריאות אושר ורב נחת.

בהזדמנות זו היינו רוצים להודות מקרב הלב לכל העוסקים במלאכה ושאר תושבי סעד שחיבקו אותנו בשעות הקשות וממשיכים לחבק אותנו בשמחתנו.

שנזכה להשיב לכם בבשורות טובות,
 בהוקרה רבה,
מיכאל וסוזן
שנה יום טוב
דני והילרי וארני הנשפחה

1. קליטה מוסרת – ברכות ואיחולים משתחררים מצה"ל בתקופה האחרונה

- לניר לייכטר שהשתחרר זה מכבר ברכות ואיחולים להשתלבות בגד"ש.
- לאיתי גולן שהשתחרר זה מכבר, משתלב כבקיא ורגיל במכון הגזר עלה והצלח.
- לענת קימלמן שהשתחררה – ברכות ואיחולים להשתלבות בחיים האזרחיים.
- ליהודה לב שהשתחרר לאחר שירות ממושך – ברכות לאזרחות והשתלבות בקהילתנו.
- לבנציון לנדאו ברכות לשחרור – והצלחה בהשתלבות בגד"ש.

1. קליטה : ברכות לכם ולמשפחותיכם :

המהפכה הסלולרית בישראל

כידוע, נעשו בחודשים האחרונים מספר מהפכות בתחום הסלולארי בישראל. כל המהפכות נעשו ע"י משרד התקשורת והעומד בראשו השר כחלון, במגמה לשפר ולהזיל את השרות ללקוחות פרטיים. כתוצאה מכך, השוק שהיה מוטה לטובת הלקוחות הגדולים (אסטרטגיים) התהפך. היום כדאי יותר להיות מנוי פרטי.

המהפכות העיקריות בשנה האחרונה :

1. **אישור מפעילים וירטואליים** – כמו רמי לוי ואחרים שאינם חברה סלולרית אלא סוחרים הקונים בזול כמות גדולה של דקות דיבור והודעות SMS ומוכרים אותם ברווח סביר ובמחירים נמוכים מהמקובל בשוק.
2. **ביטול מגבלות המעבר בין החברות** - ללקוחות פרטיים. בשלב הראשון הורדת קנסות היציאה למחיר סביר ובשלב השני ביטולן המוחלט. (לנו לעומת זאת כלקוח גדול יש קנסות יציאה ענקיים).
3. **הפעלת 2 חברות סלולריות חדשות** – בתמיכה ממשית של המחוקק. (גולן, הוט) בשלב הראשון על גבי הרשתות הקיימות, ובשלב השני בפריסה משלהן. פרסום מחירי השרות של החברות האלה היה הצעד שהפעיל את מחול השדים המתחולל כיום.
4. **תקנות חדשות לרכישת מכשירים סלולריים וחכמים** – מהלך הקורה בימים אלה.

מה נעשה כדי שגם אנחנו נהנה מהמהפכה ?

1. לימוד השוק - השתתפות בכנס קיבוצים כדי לשמוע וללמוד מה נעשה בחברות אחרות ובארגונים/קיבוצים אחרים.
2. פניה לסלקום בכדי לשפר את התנאים שלנו עקב השינויים שהתחוללו.
3. כינוס פורום אנשי קשר סלקום ויועץ תקשורת בראשות חלופ, כדי לקבוע דרכי פעולה.
4. ברור חוקי של תנאי החוזה והאפשרויות העומדות לרשותנו.
5. החלטה גורפת - לקנות מכשירים סלולריים בשוק החופשי ולא בסלקום.

מה התקדם ?

1. קבלנו הצעה מסלקום המתקרבת למחירי המתחרות החדשות.
  2. בדקנו מול סלקום מה עוד אפשר לשפר.
  3. ברגע שהתנאים והחוזה יסוכמו, נפרסם בכל האמצעים, בתוך הקיבוץ ובחוץ, את פרטי ההצעה.
  4. מי שלא יהיה מרוצה מההצעה נבקש לאפשר לו לצאת מסעד ללקוח פרטי.
- נכון ל 20/6, התפרסמה הצעה חדשה (אורנג'י- 012 מובייל) המציעה מחירים עוד יותר נמוכים. עובדה המוכיחה שוב ש "כל עכבה לטובה".

עדכונים בהמשך..

פניה ברנז'י

צופר מצדכן בעקבות הארוע האחרון:

לקחים אחדים מאירוע הירי שהתרחש ביום רביעי אה"צ.

אתמול נחתה כידוע רקטת 107 מ"מ (פאג'ר) סמוך מאד לביתה של משפחת חוסה ומיכל אריאל. מערכת צבע אדום לא פעלה כראוי. בבית שהו באותה העת מיכל, ובנה גלעד. תודה לאל שרק הבית נפגע ושאר חלילה פגיעות גוף.

בשם צח"י ובשם הקהילה אנו שולחים ברכת תמיכה, חיזוק והתאוששות מהירה למשפחת אריאל.

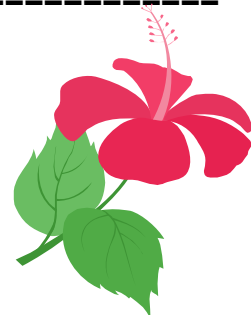
כמה לקחים חשובים להתנהגות הציבור שעלו מהדיון המסכם בצח"י:

1. כשנפול קאסם- תמיד יש כאלה שמגלים זאת ראשונה. ומודיעים ליואב הרבש"צ. בדקות שלאחר מכן, אנו מבקשים לא לטלפן כדי לשאול היכן נפל, מה קרה וכדומה. העומס על האנשים המטפלים באירוע הוא אדיר, ולא ניתן לענות לכל פנייה. אנחנו נעדכן כשנוכל.
2. הגיעו למקום סקרנים רבים, בעיקר ילדים נוער – כאשר הייתה התראה על המשך ירי. הסקרנות מסוכנת, מעבר לכך שהוא מפריעה מאד. כשקורה אירוע כל ההורים מתבקשים לוודא שילדיהם לא רצים למקום.
3. בזמן אירוע אמת מגיעים כתבי תקשורת מכל הרשתות. בלתי ניתן לעצור אותם. הם מבקשים לראיין כל מי שרק מוכן. מוציאים מידע לא מדויק, חודרים פנימה לתוך הבית, העיקר שיהיה סקופ. אני מבקש שנתמיד בהנחיה האומרת שכל כתב יש להפנות רק לצוות הדוברות שלנו (שרה פולק/בוקי). או אלי.
4. הפעם שלחנו הודעות לציבור רק באמצעות ס.מ.ס. להבא נקפיד להודיע גם באמצעות הדיווחית (ביפר) - לכן לא להיבהל מהצפוף שלה, ולהקפיד לקרוא את ההודעות. למי שעדיין אין-לפנות ליואב הרבש"צ.
5. אנו נוציא נייר המסכם את מבנה צח"י, האנשים החברים בו, ודרך פעולתו כדי שחדשים שבינינו "יכנסו לתמונה". כמו כן נוציא בקרוב לוח מגנטי קטן ועליו טלפונים לחירום. –למקרה.
6. להזכיר שוב לכולנו – כששמעת אזעקה ומישהו נמצא בחוץ, לתפוס מייד מחסה- להיכנס לתוך בית קרוב, לעמוד בחוץ ברווח שבין הבית לממ"ד ועוד. אנא, תרגלו את הילדים, זה חשוב!!

צופר - 11/3 ח"י

אלה אטמן ולכל המשפחה
אל טוב להולדת הנינה
בת אליאור והדר
נכדה אמירי ודומי

מי צלפה לארוסת? א': 13 השעה חיסכון באנרגיה

כל דמיון למציאות = דמיון

ישנו סיפור ידוע, על שני בחורים שישנו בצריף רעוע בקבוצת עלומים. ויהי הלילה – ולאחד מהם הפריעה הצינה. ויקם חרש חרש, על מנת לא להפריע את מנוחת חברו, ויסגר את חלון הצריף. לא חלפה עת ארוכה, וידידו חש שהאווירה החמה מונעת ממנו את תענוגות הבריזה הלילית. מה עשה? ניחשתם אל נכון! התרומם בשקט – והגיף את אותו החלון הבודד. לא אלאה אתכם במספר הפעמים שארוע זה חזר על עצמו, אגלה לכם כבר עתה את מה שחזו בעיניהם עם אור הבוקר: מסגרת החלון היתה שלמה, אבל- אויה לעיניים שכך רואות – זגוגית לא היתה בו...

אמנם הסיפור אינו מתאים בדיוק לנושא שעליו ברצוני להגג, אך בכל זאת יש בו משהו ששייך לענייננו: (א) מדובר בחלון (וב) מדובר בעלומים, שמשם יצאו חלוצינו ביום יב' תמוז להקים את סעד. סיפור אחר שעולה בדמיוני, עוסק בעיר פלונית בפולין, שאיני רוצה לנקוב בשמה החלומי. (פה אני נתלה באילן גבוה: דוד בן גוריון, בנאומו ב"כנס הבצורת" שנערך בקבוצת סעד בשנת 1958, אמר כך – ישנה מדינה ערבית אחת, שאיני רוצה לנקוב בשמה, אשר בה נולדים בכל שנה חצי מיליון מצרים...). באותה עיר התלבטו בבעיית בית המרחץ הידועה. אם קרשי הרצפה יהיו מהוקצעים – יחליקו חלילה המתרחצים. ואילו אם לא יקציעום – יידקרו חלילה האנשים. מה עשו? ניחשתם שוב נכון... הקציעו את הקרשים אבל הניחו את הצד החלק כלפי מטה... אבל סיפור זה באמת אינו שייך כלל לענייננו – ואיני מבין איך הוא נשתרבו לכאן! פשוט, התעלמו ממנו ושכחוהו...

עכשיו נגיע סוף סוף לעניין. באחד הקיבוצים הדתיים בנגב, שאיני רוצה כמובן לנקוב בשמו (אבל הוא הוותיק שביניהם), הוכנסו לפני שנים מספר מזגנים – על מנת להקל על המתפללים והלומדים את דפי פרשת השבוע (לא בזמן התפילה, חלילה! אדרבה, נהפוך הוא – בזמן ההפסקות בקריאת העלוניס, הם דווקא מתפללים). אך דא עקא – אליה וקוץ בה! מסתבר, שבעוד חלק מן היושבים רווה נחת רוח, הרי לחלק אחר מהם היה קר מדי בקיץ וחם מדי בחורף. מה הפתרון? פותחים חלון... יצאו לעומתם חסידי חסכון האנרגיה – וסגרו. אבל שלא כמו בסיפורנו הראשון – בתוך מסגרות החלונות היו גם היו זכוכיות. מה היה ההמשך? התחכמו החכמים ופתחו את החלונות אשר מעל לחלון. התאמצו קמעא חסידי החסכון והצליחו לסגור גם אותם. כך שררה מעין "הפסקת אש" או הפוגה שנמשכה זמן מה.

אבל, כפי שנאמר ע"י המשורר שחזר בתשובה: "הראש היהודי ממציא לנו פטנטים". טרח מי שטרח, ואיני יודע אם נער עול ימים היה, או עלם יפה תואר, או גבר בעל תואר (בהנדסת חסכון אנרגיה) – ועל פי הפיוט "מי עלה למרום" נטל סולם והעפיל אל גג עזרת הנשים. ושם נטל סולם נוסף ועלה ממש למרום, אל מתחת לגג המבנה – וברוב מאמץ הצליח לפתוח את כל החלונות העליונים, אשר היו מסוגרים במשך שנים רבות. ולמה כל זה קשור לחסכון באנרגיה? כי כדי שלא תתבזבז האנרגיה, המשיך וטרח אותו בן חיל – והתקיין רשתות ברווחים שנפערו, על מנת למתן את בריחת האויר הקר בקיץ והחם בחורף. יודעני שתאמרו: לא כן הדבר! הרשתות נועדו למנוע כניסת בעלי כנף מסתננים מדרום סודן. על זאת אענה ואומר, שאני דווקא ראיתי עוף מסכן מנסה לצאת ואינו יכול. לכן חושבני, שהסיפור היחיד שמתאים לסיים בו מעשייה זו הוא על הגביר בעיירה (ההיא, אתם זוכרים, מפולין). לאחר זכיייתו בפייס, החליט לרכוש נעלי זהב. אבל, בהעדר דרכים סלולות – עלולים המנעלים לעטות בוץ. לכן נפתרה הבעיה ע"י כיסויים בעור. אבל, אויה, אין רואים את הזהב... לכן פתרו חכמי העיר את הקושי בקדיחת חורים בעור, אשר מבעדס יבצבץ הזהב ולא יתבצבץ...

נכתב בידי א"מ (צ"י חנוך טולין)